

מסורת הש"ס

[א] ונסתדברין פסח; [ב] ונסתדברין...
[ג] כמבית לו. כ"ז קנו...
[ד] חולין ב'...
[ה] כ"ז קנו...
[ו] ונסתדברין...
[ז] ונסתדברין...
[ח] ונסתדברין...
[ט] ונסתדברין...
[י] ונסתדברין...
[יא] ונסתדברין...
[יב] ונסתדברין...
[יג] ונסתדברין...
[יד] ונסתדברין...
[טו] ונסתדברין...
[טז] ונסתדברין...
[יז] ונסתדברין...
[יח] ונסתדברין...
[יט] ונסתדברין...
[כ] ונסתדברין...
[כא] ונסתדברין...
[כב] ונסתדברין...
[כג] ונסתדברין...
[כד] ונסתדברין...
[כה] ונסתדברין...
[כו] ונסתדברין...
[כז] ונסתדברין...
[כח] ונסתדברין...
[כט] ונסתדברין...
[ל] ונסתדברין...

תורה אור השלם

1. וְשָׂכַב אִישׁ אִתָּה שֹׁכֵב
רְעִי וְעִצְמָתוֹ עִמִּי אִשָּׁה
וְסִמָּתָהּ הִיא נִשְׁמָתָה וְעַד
אִן נָתַתָּה לָּהּ לָא נִשְׁמָתָהּ
בְּמִדְרַיִךְ הִיא
2. אֲשֶׁר בְּשֵׁרֵהּ יִשׁוּעִי
וְדִקְדָּה פָּצָעָה רַחֵם
3. וְעַן יָאֵת אִיב מִן
הַשְּׁפָרָה וְיִאֲמַר:
אִיב לָא הִיא

הגהות הב"ח

[א] ת"ח ד"ח כ"ח בנימי וכו'
ומי לה דכרי מלכא. כ"ז עין
פס"ח וזמנת דף לא ע"א
כפ"ח ויין עין ע"ח שפת
ע"ח:

תוס' הרא"ש

הוא נפקא לן מהוי לך
לאות יבאר שבתות רימים
טובים שהן עצמן אות: ואי
זו זו (ו) שקידושהי בטיתות.
הקשה הר"ב וכן כ"ח ליה
לר' ישמעאל מהני דפ"ק
דיבמות יא אתה יכול לומר
בחמתו ואם חמתו
שמיאנו. ישמעאל נמי דאמר
כ"ח המירי קרשה על גמי
וכנסה סתם אפי' בעל איה
צריכה גט. א"כ לדיריה נמי
צמינו חמות ממאנת ולא
צמינו למימר דאפי' מיהו
אינה צריכה דהא קמי' הכא
ממאנת והולכת כ"ח
מתניתין דהא לא איירי
בקידושי שבת אלא
בקידושי קטנות דהא ר'
ישמעאל בקידושי קטנות
נמי איירי דהא בחו שבת
למאן קידושי קטנה היא
דהא מיהו ראה מיהו
דאינה ממאנת לאחר הבאת
ב' שערות וקאמר דבר
שאמר אותו צדיק בעל איה
דדעו אלא ר' ישמעאל
בקידושי קטנות נמי איירי
מאמר נמנו וגמרו עד
שתביא שתי שערות אי
לאפוקי מדר' יהודה נמנו
הא מודה בבטלה וזאת כנה
מורכב על חיתפיה היא אלא
לאפוקי מדר' ישמעאל עיי'
ברייתא זו פרוש תבירא דרב
כהנא ולא עבד עובדא
אלא ר' ישמעאל אף
בקידושי קטנות נמי איירי
ואין נראה לומר דלית ליה
לשמאל מתני' דבבמות
וסבר לה ר' ישמעאל דהא
בפרק המדיר פריך לשמואל
ממשינוי טובא ומשינוי להו

בא סימן פרק ששי נדה

נב.

**עין משפט
נר מצוה**

מ"א א טושי"ע ח"מ כ"י רטו
ט"ה א:
מ"ב ב מ"י פ"ח מהל' אשות
הל"א ופ"ח מהל' ג' יום
הל"י סתם ע"פ ח' טושי"ע
ה"ה כ"י קמו ספי"ד ד ונדב
אלפס דימות ספי"ד מן:
מ"ג ב מ"י פ"ח מהל' ממיס
הל"י:
מ"ד ד מ"י פ"ח מהל'
ג' יום טושי"ע ח"ה ע"ש
סתם ע"פ כ טושי"ע ח"ה
כ"י קמו ספי"ד ד ונדב
אלפס ע"ש:
ה (מ"י פ"ח מהל' אשות
הל"י טושי"ע ח"ה כ"י קמו
ט"ה פ"ח):
מ"ה ו מ"י פ"ח מהל' אסורי
בילה הל"י ונדב"ז מהל'
אשות חל' כ"י סתם ל"ח
קה טושי"ע ח"ה כ"י ו
ספי"ד א:
מ"ו ז מ"י ט"ס פ"ח הל"י:
מ"ז ח מ"י פ"ח מהל' אשות
הל"י ד סתם
ע"פ ז טושי"ע ח"ה כ"י
קה ספי"ד ז:
מ"ח ט י ב מ"י פ"ח מהל'
אשות הל"י סתם ע"ש
ז טושי"ע ח"ה ט"ז מ:
ט

קדושי שערות. הקשה ריב"ז וכן לית ליה מתניתין דיבמות (דף ז:):
ואי אתה יכול לומר בנמותו ואם חמתו שמאלנו
ולכא למימר דמתני' דהתם בקדושי קטנות והכא איירי בקדושי
טעות דקתני בהדיא דרבי ישמעאל בקדושי קטנה נמי איירי שהרי
צמו בשבט למאן הוה קדושי קטנות
דמינה מיימי רב כהנא ראייה דלמינה
ממאנת אחר הבאת שערות וקאמר
דבר שאמר אותו לדיק יכשל צו זרעו
אלמלא ר' ישמעאל בקדושי קטנות נמי
איירי ואע"ג דגם בפרש למאן ד' שערות (א)
אזמז לדיק היינו ע"פ דבר שאמר
אזמז לדיק שהוה אומר בקדושי טעות
וצמו בשבט למאן חמתו קדושי קטנות
מ"מ מדקאמר נמנו וגמרו עד מתי
הצט ממאנת עד שבצי"ל צ' שערות
משמע דנמנו וגמרו לאפוקי מדר'
ישמעאל דליכא למימר לאפוקי מדרבי
יהודה דהא רבי יהודה מודה בצנבעלה
זוזת ובעלה שהרי צנה מורכב על
כתפה הנה שמואל דסבר כרבי
ישמעאל ואמר בצפ"ה המדיר (בבמות
דף עב:). קדשה על תנאי ונכסה סתם
אפילו צנעל אינה ריכה הימנו גט
וכי לית ליה לשמואל מתני' דיבמות
(דף צ:): וצפ"ה המדיר (בבמות דף עג:).
פריך לשמואל ממשניות טובא ומשני
להו ולא צעי למימר דפליג אסתם
משנה וי"ל דר' ישמעאל לית ליה
מתני' דיבמות ושמואל לא סבר כר'
ישמעאל אלא בקדושי טעות אלא
בקדושי קטנות לא סבר כוותיה אלא
כמתני' דיבמות (דף צ:): ודמיתלתין
דפני עד מתי הצט ממאנת עד
שבצי"ל צ' שערות וצפרק מי שמת
צ"צ (דף קט:). קאמר שמואל צבצי"ל
צדוקין למיאונין לאפוקי מדרבי יהודה
וכן מוכח נמי צפרק נושאין (יבמות
דף ק:): דפריך ממאנת מי קא ילדה
ומשני בקדושי טעות וכרבי ישמעאל
משמע דוקא בקדושי טעות סבר
כוותיה ולא בקדושי קטנות דלצי"ב
דשמואל איירי התם והא דלמנר
שמואל צ"צ (דף קט:): וצבמילתי
(בבמות דף עג:). קטנה שלא מיאנה
והגדילה ועמדה ונישאת ריכה גט
משני משמע דלמינה מקודשת לראשון
מדלריכה גט משני היינו מן התורה
אל מדרצנן ריכה גט ומלאשין
דמשהגדילה אינה ינאה צמיאוון
כדפס"ה: א"ב א בנייהו שפחות.
וא"ל לימא נמי איכא צינייהו אפר
מקלה דהוי שמעתתא ומני לה דדרב
מלכיא אידרצ פפא אמר שמעתתא
דרב מלכוי ויש לומר דה"ק טולה
מתניתא רב מלכיא ושמעתתא יש מהן
רב מלכיא ויש מהן רב מלכוי:
עד

מזכרכין עליהן צורה עמי בשמים ואין טעון צרכה לחרויה
הקטנה מועטת היא: בתרבי' וראוי לפיוס נן סורר ומורה
משיביא שתי שערות עד שיקיף זקן. אבל קודם צ' שערות לאו צר
עונשין הוא ומשקיף זקן ראוי להוליד ורחמנא אמר צ"ש ולא הראוי
להיות אצ: פתחא ולא העליון.
לציון הקפת זקן אמרו בנחתם
שלמטה ולא העליון: ה"ג רבי יהודה
אומר עד שירכבה השחור ולי"ג על
הלצ. כלומר שיחמיר אותו מקום
משערות הרבה: גב' איש כמי
בפרשה. (דברים כה) ואם לא יחפון
האיש הלך קטן לא חפין אלא אשה
צין גדולה צין קטנה: הלכה כרבי
יהודה. שאם לא צא עליה משהביאה
שתי שערות שיכולה לעקור נישואי
קטנותיה עד שירכבה השחור: שזו
אינה יכולה למאן. דהן ציאה הוה
להו קדושי גמורין דגדולה היא וצידה
לקדש עממה וכי פליג כשלא צנעל
לאחר שגדלה פליג ואפ"ה לר"מ לא
ממאנת דכיון שגדלה שעה אחת
ולא מיחמה שזו אינה יכולה למחות
וחלו להו קדושי קמאי: צנצו של
רבי ישמעאל. ששילתה אמה כשהיא
קטנה ימותה ולאחר שילדה צתת
למאן: ופיא. מיעוטא הוא והכי
דריש היא אשה סתמא שקדושה
גמורין היא דכי לא נאכסה אסורה
לצנעלה ויש לך אחרת שאפילו זנתה
שלא צזונס מותרת לצנעל ולצועל
ואזו זו שקדושהי קדושי טעות כגון
ע"מ שאני כהן והכי הוא ישראל
וכגון קטנה דאין מעשיה כלום ואמה
נמי אין צידה לקדשה: ואפילו צנה
מורכב בו: דלאו נישואין הוה לענין
זנות נמי לא מיסתרה עליה דפניה
צנעלמא היא ולא אמרינן צעילות
צנעל משגדלה הוה קדושי דקסבר כל
הצועל על דעת קדושי הרבאונים
הוא צועל ולא נחכוון לזמור ולקדשה:
צנשא. חיל: ואפקוה. מצעלה
האחרון שצנשא צמיאוה זה: שתי
שערות שזכות. שיהו ארכות:
שפחות. מתניתין היא צכמות' ואמר
רב מלכיא עליה) הלכה כר"א: צנריס.
מתניתין היא) עובד כוכבים המתספר
מישראל כיון שהגיע לצנורית שומט
את ידו וגמרינן) וזמנה ואמר רב
מלכיא עליה ג) אצבעות לכל רוח:
צנריס. נמי משנה היא צלוא מעמדין)
מפני מה אסרו צנריות העובדי כוכבים
כו' ואמר רב מלכיא עליה) מפני
שמלתיקין פניהן צזונמן חזיר. כל הך
תלתא לא אתא רב מלכיא אלא לפרושי
טעמא דמתניתין [אין] שיעורא או
לאוקמי הלכתא אלא גומות) שפוד)
ואפר מקלה) שמעתתא דנפשיה היא
ורב פפא מחליף שפחות לרב מלכיא
ואפר מקלה לרב מלכוי: קשה צה רבי
מינא. אי סלקא דעתך גומות אף
על פי שאין שערות לא לישמעיט
צכוליה הש"ס חד מנא ולאשמועי'
מינות שהביאה שמים גומות:
מן

אמר רב אשי אמר לי מר זוטרא קשה בה רבי חנינא מסורא לא לישתמיט תנא ואשמועינן
גומות ה"א עד שיהו שתי שערות בשתי גומות קמ"ל דאפילו שתי שערות בגומא אחת ומי איכא כה"ג והכתוב
אשר בשערה ישופני והרכה פצעי חנם) ואמר רב איוב כסערה חירף כסערה השיבוהו כסערה חירף אמר
לפניו רבש"ע שמא רוח סערה עברה לפניך ונתחלפה לך בין איוב לאיוב כסערה השיבוהו ויען ה' את
איוב

איוב